

II

(Sdělení)

SDĚLENÍ ORGÁNŮ, INSTITUCÍ A JINÝCH SUBJEKTŮ EVROPSKÉ UNIE

EVROPSKÁ KOMISE

SDĚLENÍ KOMISE

**Dočasný rámec pro opatření státní podpory na podporu hospodářství při stávajícím šíření
koronavirové nákazy COVID-19**

(2020/C 91 I/01)

**1. KORONAVIROVÁ NÁKAZA COVID-19, JEJÍ DOPAD NA HOSPODÁŘSTVÍ A POTŘEBA DOČASNÝCH
OPATŘENÍ****1.1. Koronavirová nákaza COVID-19 a její dopad na hospodářství**

1. Koronavirová nákaza COVID-19 je závažnou mimořádnou událostí v oblasti veřejného zdraví pro občany a společnosti, přičemž infekce se nevyhnula žádnému z členských států Unie. Představuje rovněž velký otřes pro globální hospodářství a hospodářství Unie a zásadní význam pro zmínění těchto negativních dopadů na hospodářství EU má koordinovaná ekonomická reakce členských států a orgánů EU.
2. Tento otřes postihuje hospodářství různými způsoby. Dochází k šoku na straně nabídky způsobenému přerušáním dodavatelských řetězců, šoku na straně poptávky způsobenému nižší poptávkou spotřebitelů a k negativnímu dopadu nejistoty na investiční plány a dopadu omezení likvidity pro podniky.
3. Cílem různých opatření k omezení šíření nákazy přijatých členskými státy, jako jsou opatření spočívající v omezení shromažďování lidí, cestovní omezení, karantény a uzavření určitých oblastí, je zajistit, aby tento otřes byl co možná nejkratší a nejméně citelný. Dotyčná opatření mají bezprostřední dopad na poptávku i nabídku a zasahují podniky a zaměstnance, zejména v oblasti zdravotnictví, cestovního ruchu, kultury, maloobchodu a dopravy. Kromě bezprostředních dopadů na mobilitu a obchod má koronavirová nákaza COVID-19 rovněž stále větší dopad na podniky všech odvětví a velikostí: na malé a střední podniky, jakož i na velké podniky. Dopad je znatelný i na světových finančních trzích, zejména pokud jde o likviditu. Tyto následky neponese jeden konkrétní členský stát, avšak budou mít rušivý dopad na hospodářství Unie jako celku.
4. Vzhledem k výjimečným okolnostem způsobeným koronavirovou nákazou COVID-19 mohou závažnému nedostatku likvidity čelit podniky všech velikostí. S náhlým nedostatkem likvidity či dokonce s její nedostupností se mohou potýkat jak solventní, tak méně solventní podniky. Ohroženy jsou zejména malé a střední podniky. V krátkodobém a střednědobém horizontu tato skutečnost tedy může vážně zasáhnout hospodářskou situaci mnoha zdravých podniků a jejich zaměstnanců a zároveň mít rovněž dlouhodobější následky, které mohou ohrozit jejich samotné přežití.
5. Banky a další finanční zprostředkovatelé plní při řešení dopadů koronavirové nákazy COVID-19 klíčovou roli tím, že zachovávají tok úvěrů do hospodářství. Pokud bude tok úvěrů výrazně omezen, hospodářská činnost se prudce zpomalí, jelikož pro podniky může být obtížné zaplatit svým dodavatelům a zaměstnancům. S ohledem na výše uvedené skutečnosti je vhodné, aby členské státy mohly přijmout opatření s cílem motivovat úvěrové instituce a další finanční zprostředkovatele, aby i nadále plnily svou úlohu při pokračující podpoře hospodářské činnosti v EU.

6. Podpora poskytnutá členskými státy podle čl. 107 odst. 3 písm. b) SFEU na základě tohoto sdělení podnikům, která je realizována prostřednictvím bank jakožto finančních zprostředkovatelů, tyto podniky přímo zvýhodňuje. Cílem takové podpory není zachovat nebo obnovit životaschopnost, likviditu nebo platební schopnost bank. Stejně tak podpora poskytnutá členskými státy bankám podle čl. 107 odst. 2 písm. b) SFEU na náhradu přímé škody způsobené koronavirovou nákazou COVID-19⁽¹⁾ nemá za cíl zachovat nebo obnovit životaschopnost, likviditu nebo platební schopnost instituce či subjektu. V důsledku toho by se podpora nepovažovala za mimořádnou veřejnou finanční podporu podle směrnice Evropského parlamentu a Rady 2014/59/EU (směrnice o ozdravných postupech a řešení krize bank)⁽²⁾, ani podle nařízení Evropského parlamentu a Rady 806/2014 (nařízení o jednotném mechanismu pro řešení krizí)⁽³⁾ a rovněž by nebyla posuzována podle pravidel státní podpory⁽⁴⁾ vztahujících se na bankovní odvětví⁽⁵⁾.
7. Pokud banky v důsledku koronavirové nákazy COVID-19 budou potřebovat přímou podporu ve formě rekapitalizaci nebo opatření na záchranu znehodnocených aktiv banky, bude třeba posoudit, zda opatření splňuje podmínky čl. 32 odst. 4 písm. d) bodu i), ii) nebo iii) směrnice o ozdravných postupech a řešení krize bank. Pokud uvedené podmínky budou splněny, banka, která obdrží takovou přímou podporu, nebude považována za instituci, která je v krizové situaci nebo již krizová situace hrozí. Pokud tato opatření řeší problémy spojené s koronavirovou nákazou COVID-19, mělo by se za to, že spadají do bodu 45 sdělení o bankovníctví z roku 2013⁽⁶⁾, v němž se stanoví výjimka z požadavku na sdělení nákladů akcionáři a podřízenými věřiteli.
8. V důsledku koronavirové nákazy COVID-19 se podniky mohou potýkat nejen s nedostatečnou likviditou, ale mohou také utrpět značnou škodu. Vzhledem k výjimečné povaze koronavirové nákazy COVID-19 nebylo možné tyto škody předvídat; jsou proto značného rozsahu a staví podniky do situace, která se velmi liší od podmínek, v nichž běžně působí. Dokonce i zdravé podniky, které jsou dobře připraveny na rizika, jež jsou běžnému podnikání vlastní, mohou mít za těchto výjimečných okolností potíže takového rozsahu, který může oslabit jejich životaschopnost.
9. Koronavirová nákaza COVID-19 představuje riziko závažného hospodářského poklesu s dopadem na celé hospodářství EU, jenž zasahuje podniky, pracovní místa a domácnosti. Je zapotřebí dobře zacílená veřejná podpora, aby na trzích zůstala k dispozici dostatečná likvidita, jejímž prostřednictvím bude možné čelit škodám způsobeným zdravým podnikům a zachovat kontinuitu hospodářské činnosti během koronavirové nákazy COVID-19 i po ní. Vzhledem k omezené výši rozpočtu EU bude hlavní reakce pocházet z vnitrostátních rozpočtů členských států. Pravidla EU pro státní podporu umožňují členským státům přijímat rychlá a účinná opatření na podporu občanů a podniků, zejména malých a středních podniků, které čelí hospodářským problémům v důsledku šíření koronavirové nákazy COVID-19.

⁽¹⁾ Tato podpora musí být oznámena členskými státy a Komise ji posoudí podle čl. 107 odst. 2 písm. b) SFEU.

⁽²⁾ Úř. věst. L 173, 12.6.2014, s. 190.

⁽³⁾ Úř. věst. L 225, 30.7.2014, čl. 3 odst. 1 bod 29 nařízení o jednotném mechanismu pro řešení krizí.

⁽⁴⁾ Sdělení o rekapitalizaci finančních institucí během současné finanční krize: omezení podpory na nezbytné minimum a záruky proti neoprávněnému narušení hospodářské soutěže („sdělení o rekapitalizaci“) (Úř. věst. C 10, 15.1.2009, s. 2); sdělení Komise o nakládání se znehodnocenými aktivy ve finančním sektoru Společenství („sdělení o znehodnocených aktivech“) (Úř. věst. C 72, 26.3.2009, s. 1); sdělení o návratu k životaschopnosti a hodnocení restrukturalizačních opatření ve finančním sektoru v současné krizi podle pravidel pro státní podporu („sdělení o restrukturalizaci“) (Úř. věst. C 195, 19.8.2009, s. 9); sdělení Komise o použití pravidel pro poskytování státní podpory ve prospěch bank v souvislosti s finanční krizí od 1. ledna 2011 („sdělení o prodloužení z roku 2010“) (Úř. věst. C 329, 7.12.2010, s. 7) a sdělení Komise o použití pravidel pro poskytování státní podpory ve prospěch bank v souvislosti s finanční krizí od 1. ledna 2012 („sdělení o prodloužení z roku 2011“) (Úř. věst. C 356, 6.12.2011, s. 7), sdělení Komise o použití pravidel pro poskytování státní podpory ve prospěch bank v souvislosti s finanční krizí od 1. srpna 2013 („Sdělení o bankovníctví z roku 2013“) (Úř. věst. C 216, 30.7.2013, s. 1).

⁽⁵⁾ Jakákoli opatření na podporu úvěrových institucí nebo jiných finančních institucí, která představují státní podporu ve smyslu čl. 107 odst. 1 SFEU, která nespádají do působnosti tohoto sdělení nebo na něž se nevztahuje čl. 107 odst. 2 písm. b) SFEU, musí být oznámena Komisi a posuzují se podle pravidel státní podpory vztahujících se na bankovní odvětví.

⁽⁶⁾ Sdělení Komise o použití pravidel pro poskytování státní podpory ve prospěch bank v souvislosti s finanční krizí od 1. srpna 2013 (Úř. věst. C 216, 30.7.2013, s. 1).

1.2. Nezbytnost úzké evropské koordinace vnitrostátních opatření podpory

10. Cílené a přiměřené uplatňování kontroly státní podpory ze strany EU slouží k zajištění toho, aby vnitrostátní podpůrná opatření dotčeným podnikům účinně pomáhala nejen během koronavirové nákazy COVID-19, avšak umožnila jim i zotavit se ze stávající situace, a to při současném zohlednění důležitosti splnění cílů dvojí transformace, ekologické a digitální v souladu s cíli EU. Kontrola státní podpory ze strany EU rovněž zajišťuje, aby vnitřní trh EU nebyl roztržštěný a aby rovné podmínky zůstaly nedotčeny. Integrita vnitřního trhu taktéž povede k rychlejšímu zotavení. Předchází i nezdravému soupeření v oblasti dotací, kdy bohatší členské státy mohou vynaložit více prostředků a předstihnout své sousedy na úkor soudržnosti v rámci Unie.

1.3. Potřeba vhodných opatření státní podpory

11. V rámci celkového úsilí členských států, pokud jde o řešení dopadů koronavirové nákazy COVID-19 na jejich hospodářství, toto sdělení stanoví, jaké možnosti mají členské státy podle pravidel EU k zajištění likvidity a přístupu k financování pro podniky, zejména pro malé a střední podniky, které čelí náhlému nedostatku v tomto období, aby se mohly zotavit ze současné situace.
12. Komise ve sdělení „Koordinovaná ekonomická reakce na koronavirovou nákazu COVID-19“ ze dne 13. března 2020 ⁽⁷⁾ uvedla různé možnosti, které mají členské státy k dispozici nad rámec kontroly státní podpory ze strany EU a které mohou zavést bez zapojení Komise. Patří sem například opatření vztahující se na všechny podniky, pokud jde o mzdové dotace, pozastavení plateb daně z příjmu právnických osob a daní z přidané hodnoty nebo sociálních příspěvků či finanční podpora přímo spotřebitelům za zrušené služby nebo vstupenky, za které příslušné hospodářské subjekty nevrací peníze zpět.
13. Členské státy mohou rovněž navrhnout podpůrná opatření v souladu s obecným nařízením o blokových výjimkách ⁽⁸⁾ bez zapojení Komise.
14. Kromě toho mohou členské státy na základě čl. 107 odst. 3 písm. c) SFEU a jak je blíže uvedeno v pokynech ke státní podpoře na záchranu a restrukturalizaci podniků, oznámit Komisi režimy podpory s cílem vyhovět naléhavým potřebám v oblasti likvidity a podpořit podniky, které čelí finančním obtížím, jež jsou rovněž způsobeny či zhoršeny koronavirovou nákazou COVID-19 ⁽⁹⁾.
15. Členské státy navíc mohou na základě čl. 107 odst. 2 písm. b) SFEU rovněž poskytnout náhradu podnikům v odvětvích, která byla obzvláště zasažena nákazou (např. doprava, cestovní ruch, kultura, pohostinství a maloobchod), a/nebo organizátorům zrušených akcí za škody, které utrpěli v důsledku vypuknutí nákazy a které byly způsobeny přímo šířením nákazy. Členské státy mohou taková opatření pro náhradu škody oznámit a Komise je posoudí přímo podle čl. 107 odst. 2 písm. b) SFEU ⁽¹⁰⁾. Zásada „jednou a dost“ („one time, last time“) ⁽¹¹⁾ uvedená v pokynech pro podporu na záchranu a restrukturalizaci se nevztahuje na podporu, kterou Komise prohlásí za slučitelnou podle

⁽⁷⁾ Sdělení Komise Evropskému parlamentu, Evropské radě, Radě, Evropské centrální bance, Evropské investiční bance a Euroskupině „Koordinovaná ekonomická reakce na koronavirovou nákazu COVID-19“, COM(2020)112 final ze dne 13. března 2020.

⁽⁸⁾ Nařízení Komise (EU) č. 651/2014 ze dne 17. června 2014, kterým se v souladu s články 107 a 108 Smlouvy prohlašují určité kategorie podpory za slučitelné s vnitřním trhem (Úř. věst. L 187, 26.6.2014, s. 1).

⁽⁹⁾ Pokyny Společenství pro státní podporu na záchranu a restrukturalizaci nefinančních podniků v obtížích (Úř. věst. C 249, 31.7.2014, s. 1). Komise schválila různé režimy v devíti různých členských státech.

⁽¹⁰⁾ Viz například rozhodnutí Komise SA. 56685, Dánsko – Systém kompenzací pro zrušené akce v souvislosti s koronavirovou nákazou COVID-19,

https://ec.europa.eu/competition/state_aid/cases1/202011/285054_2139535_70_2.pdf

⁽¹¹⁾ Viz oddíl 3.6.1 pokynů k podpoře na záchranu a restrukturalizaci.

čl. 107 odst. 2 písm. b) SFEU, protože posledně uvedený typ podpory není „podporu na záchranu, podporu na restrukturalizaci ani dočasnou podporu na restrukturalizaci“ ve smyslu bodu 71 pokynů pro podporu na záchranu a restrukturalizaci. Členské státy mohou proto nahradit podle čl. 107 odst. 2 písm. b) SFEU škodu přímo způsobenou koronavirovou nákazou COVID-19 podnikům, které obdržely podporu podle pokynů pro podporu na záchranu a restrukturalizaci.

16. S cílem doplnit výše uvedené možnosti stanoví Komise v tomto sdělení dodatečná dočasná opatření státní podpory, která považuje za slučitelná podle čl. 107 odst. 3 písm. b) SFEU a která mohou být po oznámení dotčeným členským státem velmi rychle schválena. Kromě toho je i nadále možné oznamovat alternativní přístupy, a to jak režimy podpory, tak jednotlivá opatření. Cílem tohoto sdělení je stanovit rámec, který členským státům umožní řešit obtíže, s nimiž se v současné době podniky potýkají, a současně zachovat integritu vnitřního trhu EU a zajistit rovné podmínky.

2. POUŽITELNOST ČL. 107 ODS. 3 PÍSM. B) SMLOUVY O FUNGOVÁNÍ EVROPSKÉ UNIE

17. Podle čl. 107 odst. 3 písm. b) SFEU může Komise za slučitelnou s vnitřním trhem považovat podporu, která má „napravit vážnou poruchu v hospodářství některého členského státu“. V této souvislosti rozhodly soudy Unie, že porucha se musí dotknout celého hospodářství dotčeného členského státu nebo jeho významné části, a nikoli pouze některého z jeho regionů nebo částí jeho území. To je navíc v souladu s potřebou striktního výkladu všech mimořádných ustanovení, jako je čl. 107 odst. 3 písm. b) SFEU ⁽¹³⁾. Tento výklad Komise soustavně uplatňuje ve své rozhodovací praxi ⁽¹³⁾.
18. Vzhledem k tomu, že koronavirová nákaza COVID-19 postihuje všechny členské státy a izolační opatření přijatá členskými státy mají dopad na podniky, Komise je toho názoru, že státní podpora je odůvodněná a může být prohlášena za slučitelnou s vnitřním trhem na základě čl. 107 odst. 3 písm. b) SFEU po omezenou dobu za účelem nápravy nedostatku likvidity, s nímž se podniky potýkají, a zajištění toho, aby poruchy způsobené nákazou COVID-19 neohrozily jejich životaschopnost, zejména pak v případě malých a středních podniků.
19. Komise v tomto sdělení uvádí podmínky slučitelnosti, které bude v zásadě uplatňovat na podporu poskytnutou členskými státy podle čl. 107 odst. 3 písm. b) SFEU. Členské státy proto musí prokázat, že opatření státní podpory oznámená Komisi v rámci tohoto sdělení jsou nezbytná, vhodná a přiměřená k tomu, aby napravila vážnou poruchu v hospodářství dotčeného členského státu, a že jsou všechny podmínky tohoto sdělení plně dodržovány.
20. Podporu poskytnutou podle oddílu 3.1 lze kumulovat s podporou podle oddílu 3.2 nebo oddílu 3.3 a s podporou poskytnutou podle oddílu 3.5 tohoto sdělení ⁽¹⁴⁾.

3. DOČASNÁ OPATŘENÍ STÁTNÍ PODPORY

3.1. Podpora ve formě přímých grantů, vratných záloh nebo daňového zvýhodnění

21. Kromě stávajících možností na základě čl. 107 odst. 3 písm. c) SFEU mohou být za současných okolností vhodným, nezbytným a cíleným řešením dočasně omezené částky podpory pro podniky, které se samy potýkají s náhlým nedostatkem likvidity, nebo dokonce s její nedostupností.

⁽¹³⁾ Spojené věci T-132/96 a T-143/96, Freistaat Sachsen, Volkswagen AG a Volkswagen Sachsen GmbH v. Komise, ECLI:EU:T:1999:326, bod 167.

⁽¹³⁾ Rozhodnutí Komise 98/490/ES ve věci C 47/96, Crédit Lyonnais (Úř. věst. L 221, 8.8.1998, s. 28), bod 10.1; rozhodnutí Komise 2005/345/ES ve věci C 28/02, Bankgesellschaft Berlin (Úř. věst. L 116, 4.5.2005, s. 1), bod 153 a násl.; a rozhodnutí Komise 2008/263/ES ve věci C 50/06, BAWAG (Úř. věst. L 83, 26.3.2008, s. 7), bod 166. Viz rozhodnutí Komise ve věci NN 70/07, Northern Rock (Úř. věst. C 43, 16.2.2008, s. 1), rozhodnutí Komise ve věci NN 25/08, podpora na záchranu podniku v obtížích Risikoabschirmung WestLB (Úř. věst. C 189, 26.7.2008, s. 3), a rozhodnutí Komise ze dne 4. června 2008 o státní podpoře C 9/08, Sachsen LB (Úř. věst. L 104, 24.4.2009, s. 34), a rozhodnutí Komise ze dne 16. června 2017 ve věci SA.32544 (2011/C), restrukturalizace společnosti TRAINOSE S.A. (Úř. věst. L 186, 24.7.2018, s. 25).

⁽¹⁴⁾ Dočasná opatření podpory upravená tímto sdělením lze kumulovat s podporou spadající do působnosti nařízení *de minimis* (Úř. věst. L 352, 24.12.2013).

22. Komise bude tuto státní podporu považovat za slučitelnou s vnitřním trhem na základě čl. 107 odst. 3 písm. b) SFEU za předpokladu, že budou splněny všechny následující podmínky (zvláštní ustanovení pro odvětví zemědělské prvovýroby a rybolovu a akvakultury jsou uvedena v bodě 23):
- a. podpora ve formě přímých grantů, vratných záloh nebo daňových či platebních výhod nepřekročí 800 000 EUR na jeden podnik; u všech použitých částek se musí jednat o hrubé částky, tj. před srážkou daně nebo jiného poplatku;
  - b. podpora se poskytuje na základě režimu s odhadovaným rozpočtem;
  - c. podporu lze poskytnout podnikům, které k 31. prosinci 2019 nebyly v obtížích (ve smyslu obecného nařízení o blokových výjimkách⁽¹⁵⁾); lze ji poskytnout podnikům, které nejsou v obtížích, a/nebo podnikům, které k 31. prosinci 2019 nebyly v obtížích, ale čelily potížím nebo se dostaly do problémů po uvedeném datu v důsledku koronavirové nákazy COVID-19;
  - d. podpora je poskytnuta nejpozději do 31. prosince 2020⁽¹⁶⁾;
  - e. podpora poskytnutá podnikům činným v oblasti zpracování zemědělských produktů a jejich uvádění na trh⁽¹⁷⁾ je podmíněna tím, že se nesmí částečně nebo zcela předat prvovýrobčům, a není stanovena na základě ceny ani množství produktů získaných od prvovýrobčů nebo uvedených na trh dotyčnými podniky.
23. Odchylně od bodu 22 se v odvětví zemědělství, rybolovu a akvakultury použijí tyto konkrétní podmínky:
- a. podpora nepřekročí 120 000 EUR na jeden podnik činný v odvětví rybolovu a akvakultury⁽¹⁸⁾ nebo 100 000 EUR na jeden podnik činný v prvovýrobě zemědělských produktů⁽¹⁹⁾; u všech použitých částek se musí jednat o hrubé částky, tj. před srážkou daně nebo jiného poplatku;
  - b. podpora poskytnutá podnikům činným v prvovýrobě zemědělských produktů nesmí být stanovena na základě ceny ani množství produktů uvedených na trh;
  - c. podpora podnikům činným v odvětví rybolovu a akvakultury se netýká žádné z kategorií podpory uvedené v čl. 1 odst. 1 písm. a) až k) nařízení Komise (EU) č. 717/2014⁽²⁰⁾;
  - d. pokud je podnik činný v několika odvětvích, pro něž platí různé maximální částky podle bodu 22 písm. a) a bodu 23 písm. a), dotčený členský stát zajistí vhodnými způsoby, jako je např. oddělené účetnictví, aby byl u každé z těchto činností dodržen příslušný strop a aby celkově nebyla překročena nejvyšší možná částka;
  - e. uplatní se veškeré další podmínky uvedené v bodě 22.⁽²¹⁾

⁽¹⁵⁾ Podle definice v čl. 2 bodě 18 nařízení Komise (EU) č. 651/2014 ze dne 17. června 2014, kterým se v souladu s články 107 a 108 Smlouvy prohlašují určité kategorie podpory za slučitelné s vnitřním trhem (Úř. věst. L 187, 26.6.2014, s. 1).

⁽¹⁶⁾ Je-li podpora poskytnuta ve formě daňového zvýhodnění, není tato lhůta použitelná a podpora se považuje za poskytnutou k okamžiku, kdy je třeba podat daňové přiznání za rok 2020.

⁽¹⁷⁾ Podle definice v čl. 2 bodě 6 a čl. 2 bodě 7 nařízení Komise (ES) č. 702/2014 ze dne 25. června 2014, kterým se v souladu s články 107 a 108 Smlouvy o fungování Evropské unie prohlašují určité kategorie podpory v odvětvích zemědělství a lesnictví a ve venkovských oblastech za slučitelné s vnitřním trhem (Úř. věst. L 193, 1.7.2014, s. 1).

⁽¹⁸⁾ Produkty uvedené v příloze I nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 1379/2013 ze dne 11. prosince 2013 o společné organizaci trhů s produkty rybolovu a akvakultury a o změně nařízení Rady (ES) č. 1184/2006 a (ES) č. 1224/2009 a o zrušení nařízení Rady (ES) č. 104/2000 (Úř. věst. L 354, 28.12.2013, s. 1).

⁽¹⁹⁾ Všechny produkty uvedené v příloze I SFEU s výjimkou produktů odvětví rybolovu a akvakultury, srov. předchozí poznámku pod čarou 18.

⁽²⁰⁾ Nařízení Komise (EU) č. 717/2014 ze dne 27. června 2014 o použití článků 107 a 108 Smlouvy o fungování Evropské unie na podporu de minimis v odvětví rybolovu a akvakultury (Úř. věst. L 90, 28.6.2014, s. 45).

⁽²¹⁾ Odkaz na definici „podniku v obtížích“ uvedený v bodě 22 písm. c) a v poznámkách pod čarou č. 15 a 30 se považuje za odkaz na definice uvedené v čl. 2 bodě 14 nařízení (EU) č. 702/2014 a v čl. 3 bodě 5 nařízení č. 1388/2014.

3.2. Podpora ve formě záruk za úvěry

24. Aby se zajistil přístup k likviditě pro podniky, které se potýkají s jejím náhlým nedostatkem, mohou být za současných okolností vhodným, nezbytným a cíleným řešením veřejné úvěrové záruky po omezenou dobu a částku úvěru.
25. Komise bude takovouto státní podporu ve formě nových veřejných úvěrových záruk považovat za slučitelnou s vnitřním trhem na základě čl. 107 odst. 3 písm. b) SFEU za předpokladu, že:

- a. Prémie za záruky jsou stanoveny na minimální úrovni takto:

Typ příjemce	Rozpětí úvěrového rizika u úvěru se splatností 1 rok	Rozpětí úvěrového rizika u úvěru se splatností 2–3 roky	Rozpětí úvěrového rizika u úvěru se splatností 4–6 let
Malé a střední podniky	25 bazických bodů	50 bazických bodů	100 bazických bodů
Velké podniky	50 bazických bodů	100 bazických bodů	200 bazických bodů

- b. Na základě výše uvedené tabulky mohou členské státy oznámit alternativní režimy, přičemž splatnost, stanovení cen a zajištění záruky lze modulovat (např. pokrytí pomocí nižší záruky, které je kompenzováno delší splatností).
- c. Záruka se poskytuje nejpozději do 31. prosince 2020.
- d. U úvěrů se splatností po 31. prosince 2020 nepřekračuje částka jistiny úvěru:
- dvojnásobek ročních mzdových nákladů příjemce (včetně nákladů na sociální zabezpečení, jakož i nákladů na zaměstnance, kteří pro podnik pracují, ale jsou na výplatní listině dodavatelů) za rok 2019 nebo za poslední dostupný rok. V případě podniků, které byly založeny 1. ledna 2019 nebo později, nesmí maximální výše úvěru překročit odhadované roční mzdové náklady za první dva roky jejich činnosti; nebo
  - 25 % celkového obrátu příjemce v roce 2019; nebo
  - s náležitým odůvodněním a na základě čestného prohlášení příjemce o jeho potřebách v oblasti likvidity ⁽²²⁾ lze úvěr navýšit tak, aby pokryl potřebnou likviditu od okamžiku poskytnutí po nadcházejících 18 měsících (malé a střední podniky) či nadcházejících 12 měsících (velké podniky).
- e. U úvěrů se splatností do 31. prosince 2020 může být částka jistiny úvěru vyšší než podle bodu 25 písm. d) s náležitým odůvodněním a za předpokladu, že je nadále zajištěna přiměřenost podpory.
- f. Doba trvání záruky je omezena na maximálně šest let a veřejná záruka nepřekročí:
- 90 % jistiny úvěru, jsou-li ztráty poměrně a za stejných podmínek rozděleny mezi úvěrovou institucí a státem; nebo
  - 35 % jistiny úvěru, jsou-li ztráty nejprve připsány státu a teprve poté úvěrové instituci (tj. záruka pro případ první ztráty); a
  - pokud se v obou výše uvedených případech výše úvěru v průběhu času snižuje, kupříkladu proto, že se úvěr začíná splácet, musí se úměrně snižovat i zaručená částka.
- g. Záruka se může vztahovat na investiční úvěry i na úvěry na pracovní kapitál.
- h. Záruku lze poskytnout podnikům, které k 31. prosinci 2019 nebyly v obtížích (ve smyslu obecného nařízení o blokových výjimkách ⁽²³⁾); lze jej poskytnout podnikům, které nejsou v obtížích, a/nebo podnikům, které k 31. prosinci 2019 nebyly v obtížích, avšak které se potýkaly nebo se začaly potýkat s obtížemi později v důsledku šíření koronavirové nákazy COVID-19.

⁽²²⁾ Potřeby v oblasti likvidity mohou zahrnovat pracovní kapitál i investiční náklady.

⁽²³⁾ Jak je vymezeno v čl. 2 bodě 18 nařízení Komise (EU) č. 651/2014 ze dne 17. června 2014 kterým se v souladu s články 107 a 108 Smlouvy prohlašují určité kategorie podpory za slučitelné s vnitřním trhem (Úř. věst. L 187, 26.6.2014, s. 1).

3.3. Podpora ve formě subvencovaných úrokových sazeb pro úvěry

26. Aby se zajistil přístup k likviditě pro podniky, které se potýkají s jejím náhlým nedostatkem, mohou být za současných okolností vhodným, nezbytným a cíleným řešením subvencované úrokové sazby po omezenou dobu a částku úvěru. Pro stejnou jistinu úvěru nelze podporu poskytnutou podle oddílu 3.2 a oddílu 3.3 kumulovat.

27. Komise bude státní podporu ve formě subvencí na veřejné úvěry považovat za slučitelnou s vnitřním trhem na základě čl. 107 odst. 3 písm. b) SFEU za předpokladu, že jsou splněny následující podmínky:

a. Úvěr lze poskytnout za snížené úrokové sazby, která se rovná alespoň základní sazbě (jednoletá sazba IBOR 1 nebo ekvivalentní sazba zveřejněná Komisí ⁽²⁴⁾) použitelné ke dni 1. ledna 2020 plus rozpětí úvěrového rizika uvedené v tabulce níže:

Typ příjemce	Rozpětí úvěrového rizika u úvěru se splatností 1 rok	Rozpětí úvěrového rizika u úvěru se splatností 2–3 roky	Rozpětí úvěrového rizika u úvěru se splatností 4–6 let
Malé a střední podniky	25 bazických bodů ⁽²⁵⁾	50 bazických bodů ⁽²⁶⁾	100 bazických bodů
Velké podniky	50 bazických bodů	100 bazických bodů	200 bazických bodů

b. Na základě výše uvedené tabulky mohou členské státy oznámit alternativní režimy, přičemž splatnost, stanovení cen a zajištění záruky lze modulovat (např. pokrytí pomocí nižší záruky, které je kompenzováno delší splatností).

c. Smlouvy o úvěru musí být podepsány nejpozději do 31. prosince 2020 a jsou omezeny na nejvýše 6 let.

d. U úvěrů se splatností po 31. prosinci 2020 nepřekračuje částka úvěru:

- i. dvojnásobek ročních mzdových nákladů příjemce (včetně nákladů na sociální zabezpečení, jakož i nákladů na zaměstnance, kteří pro společnost pracují, ale jsou na výplatní listině dodavatelů) za rok 2019 nebo za poslední dostupný rok. V případě podniků, které byly založeny 1. ledna 2019 nebo později, nesmí maximální výše úvěru překročit odhadované roční mzdové náklady za první dva roky jejich činnosti; nebo
- ii. 25 % celkového obrátu příjemce v roce 2019; nebo
- iii. s náležitým odůvodněním a na základě čestného prohlášení příjemce o jeho potřebách v oblasti likvidity ⁽²⁷⁾ lze úvěr navýšit tak, aby pokryl potřebnou likviditu od okamžiku poskytnutí po nadcházejících 18 měsících (malé a střední podniky) či nadcházejících 12 měsících (velké podniky).

e. U úvěrů se splatností do 31. prosince 2020 může být částka jistiny úvěru vyšší než podle bodu 27 písm. d) s náležitým odůvodněním a za předpokladu, že je nadále zajištěna přiměřenost podpory.

f. Úvěr může řešit potřeby jak v oblasti investic, tak pracovního kapitálu.

g. Úvěr lze poskytnout podnikům, které ke dni 31. prosince 2019 nebyly v obtížích (ve smyslu obecného nařízení o blokových výjimkách ⁽²⁸⁾); lze jej poskytnout podnikům, které nejsou v obtížích, a/nebo podnikům, které k 31. prosince 2019 nebyly v obtížích, avšak které se potýkaly nebo se začaly potýkat s obtížemi později v důsledku šíření koronavirové nákazy COVID-19.

⁽²⁴⁾ Základní sazby vypočítané v souladu se sdělením Komise o revizi metody stanovování referenčních a diskontních sazeb (Úř. věst. C 14, 19.1.2008, s. 6) a zveřejněné na internetových stránkách GR pro hospodářskou soutěž na adrese https://ec.europa.eu/competition/state_aid/legislation/reference_rates.html.

⁽²⁵⁾ Minimální celková výsledná úroková sazba (základní sazba plus rozpětí úvěrového rizika) by měla činit alespoň 10 bazických bodů ročně.

⁽²⁶⁾ Minimální celková výsledná úroková sazba (základní sazba plus rozpětí úvěrového rizika) by měla činit alespoň 10 bazických bodů ročně.

⁽²⁷⁾ Potřeby v oblasti likvidity mohou zahrnovat pracovní kapitál i investiční náklady.

⁽²⁸⁾ Jak je vymezeno v čl. 2 bodě 18 nařízení Komise (EU) č. 651/2014 ze dne 17. června 2014 kterým se v souladu s články 107 a 108 Smlouvy prohlašují určité kategorie podpory za slučitelné s vnitřním trhem (Úř. věst. L 187, 26.6.2014, s. 1).

3.4. Podpora ve formě záruk a úvěrů poskytnutých prostřednictvím úvěrových institucí nebo jiných finančních institucí

28. Podpora ve formě veřejných záruk a snížených úrokových sazeb podle oddílu 3.2 a oddílu 3.3 tohoto sdělení může být poskytnuta podnikům, které čelí náhlému nedostatku likvidity, přímo nebo prostřednictvím úvěrových institucí a jiných finančních institucí jako finančních zprostředkovatelů. V posledně uvedeném případě musí být splněny níže uvedené podmínky.
29. I když je tato podpora přímo zaměřena na podniky, které se potýkají s náhlým nedostatkem likvidity, a nikoli na úvěrové instituce nebo jiné finanční instituce, může pro posledně zmíněné rovněž představovat nepřímou výhodu. Cílem této nepřímé podpory však není zachovat nebo obnovit životaschopnost, likviditu nebo platební schopnost úvěrových institucí. Komise se tudíž domnívá, že by tato podpora neměla být kvalifikována jako mimořádná veřejná finanční podpora podle čl. 2 odst. 1 bodu 28 směrnice o ozdravných postupech a řešení krize bank a čl. 3 odst. 1 bodu 29 nařízení o jednotném mechanismu pro řešení krizí, a neměla by být posuzována podle pravidel pro státní podporu použitelných na bankovní sektor ⁽²⁹⁾.
30. V každém případě je s ohledem na možnou nepřímou podporu ve prospěch úvěrových institucí nebo jiných finančních institucí vhodné zavést určité záruky, které omezí nepatřičné narušení hospodářské soutěže.
31. Úvěrové instituce nebo jiné finanční instituce by měly v co největší možné míře přenést výhody veřejné záruky nebo subvencovaných úrokových sazeb na konečné příjemce. Finanční zprostředkovatel musí být schopen prokázat, že provozuje mechanismus, který zajišťuje, aby výhody v podobě vyššího objemu financování, rizikovějších portfolií, méně přísných požadavků na zajištění, nižších prémie za záruky nebo nižších úrokových sazeb byly v co největším rozsahu postupovány konečným příjemcům. Pokud existuje zákonná povinnost prodloužit splatnost stávajících úvěrů malých a středních podniků, nesmí být za záruku účtován žádný poplatek.

3.5. Krátkodobé pojištění vývozních úvěrů

32. Sdělení Komise o krátkodobém pojištění vývozních úvěrů ⁽³⁰⁾ stanoví, že obchodovatelná rizika nemohou být pokryta pojištěním vývozních úvěrů s podporou členských států ⁽³¹⁾. V důsledku stávajícího šíření nákazy nelze vyloučit, že v některých zemích by mohlo být dočasně nedostupné pokrytí obchodovatelných rizik ⁽³²⁾.
33. V této souvislosti mohou členské státy prokázat mezeru na trhu tím, že poskytnou dostatečný důkaz o neexistenci krytí rizik na soukromém trhu pojištění. Použití výjimek týkajících se neobchodovatelných rizik podle bodu 18 písm. d) sdělení Komise o krátkodobém pojištění vývozních úvěrů bude v každém případě považováno za odůvodněné, pokud:
- velký známý mezinárodní soukromý pojistitel vývozních úvěrů a vnitrostátní pojistitel úvěrů poskytnou důkazy o neexistenci takového krytí, nebo
  - alespoň čtyři zavedení vývozci z členského státu poskytnou důkazy o tom, že pojistitelé odmítli pokrýt specifické operace.

4. SLEDOVÁNÍ A PODÁVÁNÍ ZPRÁV

34. Členské státy musí zveřejnit příslušné informace ⁽³³⁾ o každé jednotlivé podpoře poskytnuté podle tohoto sdělení na souhrnných internetových stránkách věnovaných státní podpoře do 12 měsíců od poskytnutí podpory.

⁽²⁹⁾ Viz bod 6 tohoto dočasného rámce.

⁽³⁰⁾ Úř. věst. C 392, 19.12.2012, s. 1.

⁽³¹⁾ Obchodovatelná rizika jsou obchodní a politická rizika veřejných i neveřejných věřitelů, kteří mají sídlo v zemích uvedených v příloze sdělení Komise o krátkodobém pojištění vývozních úvěrů, s maximální dobou trvání rizika kratší než dva roky.

⁽³²⁾ Oddíl 4.2 sdělení Komise o krátkodobém pojištění vývozních úvěrů popisuje výjimky z definice obchodovatelných rizik pro dočasně neobchodovatelná rizika a oddíl 4.3 stanoví podmínky pro poskytování pojištění na dočasně neobchodovatelná rizika. Oddíl 5 stanoví procedurální požadavky, zejména s ohledem na povinné oznamování a míru průkaznosti.

⁽³³⁾ S odkazem na informace požadované v příloze III nařízení Komise (EU) č. 651/2014 ze dne 17. června 2014, v příloze III nařízení Komise (EU) č. 702/2014 a příloze III nařízení Komise (EU) č. 1388/2014 ze dne 16. prosince 2014.

35. Členské státy musí Komisi předkládat výroční zprávy ⁽³⁴⁾.
36. Členské státy musí poskytnout Komisi seznam opatření zavedených na základě režimů zavedených na základě tohoto sdělení do 31. prosince 2020.
37. Členské státy musí zajistit vedení podrobné evidence o podpoře poskytnuté na základě tohoto sdělení. Evidence musí obsahovat veškeré informace, na základě kterých lze dojít k závěru, že nezbytné podmínky byly dodrženy, musí být uchovávána po dobu 10 let od poskytnutí podpory a musí být na vyžádání poskytnuta Komisi.
38. Komise si k udělené podpoře může vyžádat další informace, aby ověřila, zda byly dodrženy podmínky stanovené v jejím rozhodnutí o schválení daného opatření podpory.

5. ZÁVĚREČNÁ USTANOVENÍ

39. Komise použije toto sdělení od 19. března 2020 s ohledem na hospodářský dopad šíření koronavirové nákazy COVID-19, které vyžadovalo okamžitou akci. Toto sdělení je odůvodněno současnými výjimečnými okolnostmi a bude uplatňováno do 31. prosince 2020. Na základě významných důvodů politiky hospodářské soutěže nebo ekonomických důvodů jej Komise může přezkoumat před výše uvedeným datem. Pokud by to bylo užitečné, může Komise také poskytnout další objasnění svého přístupu k jednotlivým otázkám.
40. Komise použije ustanovení tohoto sdělení na všechna relevantní oznámená opatření ke dni 19. března 2020, a to i v případě, že opatření byla oznámena před tímto datem.
41. V souladu se sdělením Komise o stanovení použitelných pravidel pro hodnocení nezákonné státní podpory ⁽³⁵⁾ uplatní Komise při posuzování neoznámené podpory následující právní předpisy:
  - a. toto sdělení, pokud podpora byla poskytnuta po 1. únoru 2020;
  - b. použitelná pravidla, pokud byla podpora přiznána ve všech ostatních případech.
42. Komise v úzké spolupráci s dotčenými členskými státy zajistí rychlé přijetí rozhodnutí o jasném a úplném oznámení opatření, která jsou předmětem tohoto sdělení. Členské státy by měly Komisi informovat o svých záměrech a oznámit plány zavést takováto opatření co nejdříve a co nejsrozumitelnějším způsobem. Komise členskými státem v tomto procesu poskytne pokyny a pomoc.

⁽³⁴⁾ Úř. věst. L 140, 30.4.2004, s. 1.

⁽³⁵⁾ Úř. věst. C 119, 22.5.2002, s. 22.